

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 82 0 К 022306 19 Кжж
Бањалука, 03.02.2020. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Д.Ј., због кривичног дјела насиља у породици или породичној заједници из члана 190. став 2. у вези става 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бијељини изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број 82 0 К 022306 19 Кж од 26.9.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.02.2020. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бијељини и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 82 0 К 022306 19 Кж од 26.9.2019. године.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини број 82 0 К 022306 19 Кж од 26.9.2019. године, преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Сребреници број 82 0 К 022306 18 К од 13.6.2019. године и на основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) ослобођен је од оптужбе Д.Ј., да је починио кривично дјело насиља у породици или породичној заједници из члана 190. став 2. у вези става 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава, а оштећена са имовинскоправним захтјевом упућена на парницу.

Против ове пресуде жалбу је изјавио окружни јавни тужилац у Бијељини због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу бранилац оптуженог предложио је да се жалба одбије као неоснована и другостепена пресуда потврди.

Овај суд је у смислу члана 320. ЗКП РС испитао побијану пресуду и по оцјени навода изнијетих у жалби нашао:

Што се тиче правилности чињеничне основе побијане пресуде овај суд налази да је она правилна. Другостепени суд правилно полази од детаљне анализе садржине изреке првостепене пресуде кроз оцјену алтернативно описаних радњи извршења до изостанка описа да су ове радње довеле до повреде физичког или психичког интегритета оштећене. Опис повреде физичког интегритета није садржан у изреци првостепене пресуде, а није био ни у диспозитиву оптужнице, па како мора бити дио чињеничног супстрата јер представља законодавни мотив кажњавања, без тог елемента нема ни кривичног дјела које се оптуженом ставља на терет. Све то другостепени суд правилно утврђује и изводи закључак да у радњама оптуженог описаним у изреци првостепене пресуде нема елемената кривичног дјела за које се оптужује, а што је основ за доношење ослобађајуће пресуде по члану 298. тачка а) ЗКП РС. Овај недостатак диспозитива оптужнице, који је као изрека прихваћен од првостепене пресуде, жалба безуспјешно покушава да оправда опширном анализом доказа на којима је заснована првостепена пресуда, закључујући да је доказано како је физичко насиље оптуженог имало за посљедицу повреду тјелесног и психичког интегритета оштећене. При томе губи из вида да суд утврђује одлучне чињенице у изреци пресуде и на основу тога даје правну оцјену дјела, а да су разлози из образложења оно што тај чињенични супстрат само потврђују. Сходно томе погрешно жалба закључује да суд није могао донијети ослобађајућу пресуду без обзира што у диспозитиву оптужнице преточеном у изреку првостепене пресуде нису описане повреде које је задобила оштећена. Што се тиче психичког интегритета, на коме такође инсистира, жалба губи из вида да ни првостепени суд такву повреду није утврдио нити је у чињенични опис унио, а код изостанка жалбе тужиоца није ни могуће вршити било какву интервенцију у чињеничном опису у том правцу. Све то другостепени суд је правилно утврдио и примијенио кривични закон донијевши пресуду којом је оптуженог ослободио од оптужбе.

Сходно томе код правилне чињеничне основе изостаје и повреда кривичног закона, како је жалба схвата.

Ради изнијетог овај суд је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу тужиоца одбио као неосновану и потврдио другостепену пресуду.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић